

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Peccatoris malè in templum intrantis, & bene exeuntis conuerso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

dicamus, quoniam potens est peccata remittere.
Ad hoc exordium facta est ingens attentio,
& compressio populi, dum voluit quisque
proximus esse dicenti. Quiete silentioque
dato, ordine recensuit, quid ingredientibus
& egredientibus illis in domum sacram, sibi
Deus reuelârit. His narratis, digito virum
designauit, cuius tam admirandam muta-
tionem vidisset, obtestatusque illum est vt,
ad Dei gloriam, & totius populi vtilitatem,
causam tantæ mutationis manifestaret.

§. VIII.

*Peccatoris malè in templum intrantis, & bene
exeuntis conuersio.*

Hic ille partim oratione Pauli, partim
interno Spiritus impulsu incensus & com-
motus, attonitis omnibus, hæc palam recen-
suit: *Peccator ego sum, heu miserimus ego Psal. 37. 6:*
sum peccator! Nec peccator tantum, sed diu,
pro dolor, in peccatis basi. Putruerunt & cor-
rupta sunt cicatrices mea, a facie insipientia
mea. In luxuria vixi, de impuris rebus audi-
re, musica fuit mea; de spurcitijs loqui hymni
mei; seduci & seducere, mihi perinde fuit; &
quid multis aures vestras contaminabo? quasi
equus ad omnes feminas adhirniebam, neque se-
cus ad templum ipsum festinaui, ac si frano du-

Etus ab insidente calcaribus urgerer. Neg³ mens
 mea fuit, in templo orare, more ceterorum:
 sed illuc properavi, non secus ac ad locum cho-
 rearum, ut puellarum & reliquarum femina-
 rum formas & vultus contemplerer. Hinc non,
 qua mihi debebantur, prima subsellia, sed me-
 dia, vel odea, vel etiam postrema occupavi, un-
 de scilicet prospectum, ad muliebrem sexum è re-
 gione stantem, habiturum me commodiorem
 arbitrabar. Et talis quidem fui etiam hodie,
 quando hoc templum subivi. Sed, ô Dei infinita
 bonitatem! talis è templo non exiui. Qui
 enim fulmine, & morte, & igne aeterno dignus
 eram, ecce audiui cantari verba Isaiae Prophetae,
 immò ipsius Dei: Lauamini, mundi estote, au-
 ferte malum cogitationum vestrarum ab oculis
 meis: quiescite agere peruersè, discite bene face-
 re: querite iudicium; subuenite oppresso, iudi-
 cate pupillo; defendite viduam. Et venite, &
 arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata
 vestra ut coccinū, quasi nix dealbabuntur &c.
 Hac voce ego impurissimus mortalium ita per-
 cussus sum, ut magno cum animi mei dolore,
 ac pœnitentia, in conscientia mea, ad Deum
 clamauerim: Tu es Deus, qui in terram venisti
 ad liberandos peccatores; & qui hoc quoq;, quod
 nunc lectum est, per Prophetam tuum promissi-
 sti;

sti; imple igitur hoc opere in me gratia tua, indignissimo peccatore. Ex hoc enim temporis momento promitto voueoq; tibi, me mala illa non amplius patraturum, quibus ex animi mei sententia renuntio, tibi mundo corde & corpore seruiturus; Hoc igitur die atque hac hora, o mi Deus, suscipe petitionem precesq; meas. Tali animo propositoq; vita mea emendanda è templo exiui. Hæc ubi dixit, ab omni vndique populo ad Deum est, vnanimi magnaque voce, conclamatum: O Deus, quam magnificata Psal. 31.6; sunt opera tua! omnia in bonitate fecisti, misericordia tua plena est terra.

§. IX.

Quo modo ad templum eundum, & orandum, ut exaudiamur?

Vtinam & nos omnes, qui ad orandum, conuenimus, sic possemus exclamare! Non dubito enim, si Paulus simplex hîc esset, cum visurum alios quidem ardentes & lucentes, & lætum Angelum secum habentes; alios autem vndique contaminatos, quos plures dæmones catenis vinctos trahunt, & ducunt quocumque volunt: qui si Spiritum S. ipsum contristant, cur luctu Angelum suum non afficiant à se longè remotum? Quibus hos non lachrymis prosequi par est,